

LUKÁCS EVANGÉLIUMA 19.

Ezután Jerikóba ért, és áthaladt rajta.

Élt ott egy Zákeus nevű gazdag ember, aki fővámszedő volt.

Jerikó városa egy oázis volt, tehát üdülő város. Jeruzsálemben a tél gyakran hideg tud lenni, néha még havazik is, de lenni Jerikóban az időjárás télen is ideális. Napközben majdnem mindig süt a nap, alig esik egész évben, de mivel kb. 300 méterrel a tengerszint alatt van, ezért aztán lépten-nyomon forrásokba és patakokba botlik az ember. Az ártézi kutakból hatalmas mennyiségű tiszta víz tör elő, és mivel még télen is 25-30 fok a nappali hőmérséklet, ezért hihetetlenül dús növényzettel van megáldva ez a terület. Az év 12 hónapja ideális a növénytermesztésre, gyönyörű citrusok nőnek arrafelé.

Mindezen adottságok miatt a gazdagok üdülővárosa lett, sokuknak saját házuk volt ott télire. A vámszedők is gazdagok voltak, így Jerikó tele volt vámszedőkkel és farizeusokkal.

Zákeus, a fővámszedő, nem találkozott még Jézussal, ezért szeretne volna már látni.

Szerette volna látni, hogy ki az a Jézus, de kistermetű lévén, nem láthatta a sokaságtól.

Fővámszedőként ő volt az egyes számú közellenség, ezért nem mert a tömeggel keveredni, mert az emberek halálra verték volna.

Ezért előre futott és felmászott egy vadfügefára, hogy lássa őt, mert arra kellett elmennie.

Amikor Jézus odaért, felnézett, és így szólt hozzá: „Zákeus, szállj le hamar, mert ma a te házában kell megszállnom.”

Érdekes, hogy Zákeus nem ismerte Jézust, de Jézus ismerte Zákeust, és a nevéen szólította. János azt mondja, hogy „Jézus ismerte mindnyájukat, és nem volt szüksége arra, hogy bárki tanúskodjék az emberről, mert ő maga is tudta, hogy mi lakik az emberben”. Azt is tudta, hogy mi volt Zákeus szívében.

Jézus több lehetséges úton is mehetett volna Jeruzsálembé, de szerintem azért jött erre, mert tudta, hogy ennek az embernek a szíve vágyik Isten után. Kitérőt tett, hogy találkozhasson Zákeussal.

Ekkor sietve leszállt, és örömmel befogadta.

Valószínű, hogy azért, mert tudta, hogy ezzel felhergeli a farizeusokat.

Ezen a ponton az ajtó bezárul előttünk, nem jutunk be a vacsorára és nem halljuk a beszélgetéseket sem, de minden kétséget kizáróan Jézus az élet értelméről, Isten országáról kezdett beszélgetni Zákeussal, próbára téve szívét és lelkét. Mi viszont a házon kívül állunk, és csak a farizeusok morgolódását halljuk azzal kapcsolatban, hogy Jézus hogyan mehetett be egy ilyen bűnös házába.

Akik ezt látták, mindnyájan zúgolódtak, és így szóltak: „Bűnös embernél szállt meg.”

A sokaság kint várta, hogy Jézus ismét visszatérjen hozzájuk. Lehet, hogy néha egy-egy harsány nevetést hallottak a házból. Miért ne? Azt hiszed talán, hogy Jézus nem nevetett? Biztos vagyok benne, hogy kiváló humorérzéke volt. Nem tudom elképzelni, hogy mindig rezzenéstelen, közömbös arca lett volna.

Szerintem az egyháztörténelem egyik legszomorúbb időszaka volt, amikor egyenlővé tették a rezzenéstelenséget a lelkeséggel. Ha elmosolyodtál, akkor az már szentségtörésnek számított. A papok fekete palástot viseltek, különösen komoly hangon szólaltak meg, és mindenki igen lelkiinek tartotta őket.

Jézus egy hétköznapi emberként viselkedett, aki együtt nevetett a tanítványokkal, rácsapott a vállukra ... annyira élvezhette a nevetést! Igazi férfi volt.

De aztán voltak csendes percek is, amikor nem szűrődött ki hang a házból. Jézus ekkor mutathatta be Zákeusnak Isten országát.

Most ismét kitérülnek az ajtók, az alacsony Zákeus ott áll az Úr előtt és felnéz rá:

Zákeus pedig előállt, és ezt mondta az Úrnak: „Uram, íme, vagyonom felét a szegényeknek adom, és ha valakitől valamit kizsaroltam, a négyszeresét adom vissza neki.”

Jézus így felelt neki: „Ma lett üdvössége ennek a háznak: mivelhogy ő is Ábrahám fia.

Ezt kétféleképpen értelmezhetjük. Ebben a kijelentésben, hogy *„ma lett üdvössége ennek a háznak: mivelhogy ő is Ábrahám fia”*, egy kis szatirikus-komikus vonás is keveredhetett, mert amikor azt hallod, hogy egy zsidó a vagyona felét odaadja valakinek, akkor biztos lehetsz benne, hogy tényleg üdvössége lesz a házának. De szerintem a második értelmezés jobb, amely szerint *„Ma lett üdvössége ennek a háznak: mivelhogy ő is Ábrahám fiává vált”*. Mindkét fordítás elfogadható.

Pál szerint nem Ábrahám fizikai leszármazottai fogják örökölni Isten országát, hanem a lelki örökösei. Mi tehát Ábrahám lelki örökösei vagyunk, és Jézus szerint ez az ember is a hit útján vált Ábrahám fiává.

Voltak olyan zsidók, akik azt mondták Jézusnak, hogy az ő atyjuk Ábrahám. Jézus azt válaszolta, hogy ha ez igaz lenne, akkor felismernék Őt, mert *„Mielőtt Ábrahám volt, én vagyok”*. Jézus atyjukként az ördögöt jelölte meg, nem pedig Ábrahámot. Mi, vagyis az egyház, vagyunk Ábrahám lelki gyermekei és örökösei is. Ezt a gondolatot azonban nem lehet úgy továbbfűzni, hogy az egyház veszi át Izráel helyét. Nem, az egyház nem Izráel, mert Isten az ígéreteihez híven fog eljárni Izráellel kapcsolatban.

Aztán Jézus a morgoló tömeghez így szólt:

Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet.”

„Azért morgolódtok, mert egy bűnös vendége voltam? Pedig pontosan azért jöttem, hogy megkeressem és megváltsam a bűnösöket.”

Amikor pedig ezeket hallották, még egy példázatot is mondott, mert közel volt Jeruzsálemhez, és azt gondolták, hogy azonnal meg fog jelenni az Isten országa.

Hallották, hogy Zákheus azt mondta, hogy a vagyona felét a szegényeknek adja. Jézus elfogadta ezt, ugye? A gazdag ifjúnak viszont azt mondta, hogy mindenét adja a szegényeknek. Zákheus pedig csak a felét ajánlotta fel, és Jézus szerint üdvössége lett a házának. Nem az a lényeg, hogy mindent eladjak azért, hogy Jézust kövessem, hanem arról van szó, hogy ne engedjem, hogy a gazdagság istenné váljék az életemben. *„Senki sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti: nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.”*

Jeruzsálemhez közeledtek, és az emberek azt gondolták, hogy ott Jézus Isten országát alapítja meg, annak ellenére, hogy arról beszélt, hogy kicsúfolják, megvetik, leköpi és megölik. A következő példázatot azért mondta, hogy megértsék, az Isten országa csak később fog eljönni a földre:

Így szólt tehát: „Egy nemes ember távoli országba utazott, hogy királyi méltóságot szerezzen magának, s úgy térjen vissza.

Érdekes megjegyezni, hogy Arkileosz, a római prokurátor, Jerikóban építette fel palotáját. Nem sokkal ezen események előtt elment Rómába, hogy megszerezze magának a királyi címet, mert azt gondolta, hogy a prokurátor a méltóságán aluli cím számára. Csak a római szenátus nevezhette ki királynak, ezért odament, és az itteni ügyeit és a vagyonát az alattvalóira hagyta, hogy ők vezessék addig is provinciát. Azonban mások is mentek Rómába, és Arkileosz ellen emeltek szót a szenátusban, és végül még a prokurátor címét és pozícióját is elvesztette, akárcsak Heródes Antipász, aki ugyanilyen okok miatt ment Rómába, és végül Spanyolországba száműzték.

Elképzелhető, hogy Jézus ebben a példázatban olyan eseményekről beszél, amelyekről mindannyian tudtak.

Hívatta tíz szolgáját, átadott nekik tíz minát, és azt mondta nekik: KereskedjeteK, amíg vissza nem jövök.

Nincs értelme hátradőlve ücsörögni, és azt mondani, hogy „minek folytassam a tanulmányaimat, az Úr úgyis vissza fog jönni.” Nem arra kell a alapoznunk az életünket, hogy az Úr egy bizonyos időn belül el fog jönni, hanem az eljövételéig el kell foglalnunk magunkat. Minden pillanatban várnunk kell az eljövételét, és nem szabad annyira belevesznünk a világi dolgokba, hogy ne tudjunk mindent abbahagyni egy pillanat alatt. Az időnket bölcsen kell felhasználnunk az Úr szolgálatában, és nem üldögélhetünk tétlenül, amíg az Úr eljön, és elvisz minket innen.

Polgártársai azonban gyűlölték őt, ezért küldöttséget menesztettek utána, és azt üzenték: Nem akarjuk, hogy ez uralkodjék felettünk.

Amikor pedig megszerezte a királyi méltóságot és visszatért, magához hívatta azokat a szolgákat, akiknek a pénzt adta, hogy megtudja: ki hogyan kereskedett.

Megjelent az első, és azt mondta: Uram, minád tíz minát nyert.

Az erre így szólt: Jól van, jó szolgám, mivel hű voltál a kevésen, legyen hatalmad tíz város fölött.

Aztán jött a második, és jelentette: Uram, minád öt minát nyert.

Ehhez pedig így szólt: Uralkodj te is öt városon.

Megérkezett a harmadik is, aki így beszélt: Uram, itt a minád. Egy kendőbe kötve őriztem.

Félttem ugyanis tőled, mivel könyörtelen ember vagy: azt is behajtod, amit nem fektettél be, és learatod azt is, amit nem vetettél el.

Ekkor az így szólt hozzá: A saját szavaid alapján ítélek meg, gonosz szolga! Tudtad, hogy én könyörtelen ember vagyok, behajtom azt is, amit nem fektettem be, és learatom azt is, amit nem vettem el?

Miért nem tetted hát a pénzemet a pénzváltók asztalára, hogy amikor megjövök, kamatostul kapjam meg.

Az ott állóknak pedig ezt mondta: Vegyétek el tőle a minát, és adjátok annak, akinek tíz minája van.

Mire ezt mondták neki: Uram, annak tíz minája van!

De ő így válaszolt: Mondom nektek, hogy akinek van, annak adatik, akinek pedig nincs, attól még az is elvételik, amije van.

Ellenségeimet pedig, akik nem akarták, hogy királlyá legyek felettük, hozzátok ide, és vágjátok le itt előttem.”

Akik azt mondják, nem engedik, hogy Jézus uralkodjon felettük, azok ítéletre kerülnek és elpusztulnak. Azok pedig, akikre a rábízta a vagyonát, a tetteik alapján ítéltetnek meg. Érdekes, hogy a jó munkájuk jutalma Jézus majdani földi királyságában betöltött vezető hely lesz.

A Jelenések könyvében Jézus a thiatirai gyülekezetnek mondja, hogy hatalmat ad nekik a pogányok felett. Az első fejezetben pedig ezt olvassuk: *„Jézus Krisztustól, a hű tanútól, aki elsősülött a halottak közül, és a föld királyainak fejedelme; aki szeret minket, és vére által megszabadított bűneinktől, aki országa népévé tett minket, papokká az Isten, az ő Atyja előtt.”*

Az 5.-ik fejezetben pedig ezt: *„Méltó vagy arra, hogy átvedd a könyvet, és feltörd annak pecsétjeit, mert megölettél és véreddel vásároltad meg őket Istennek minden törzsből és nyelvből, minden nemzetből és népből; és királysággá és papokká tetted őket a mi Istenünknek, és uralkodni fognak a földön.”*

Az egyház tehát uralkodni fog az Úrral a földön. Lehet, hogy uralkodni fogunk tíz, öt vagy két városon annak függvényében, hogy milyen hűek voltunk abban, amit Isten földi életünkben ránk bízott.

Miután ezeket elmondta, továbbhaladt Jeruzsálem felé. A Jerikóból Jeruzsálembe vezető út egy igen hosszú emelkedő, mert kb. 300 méterrel a tengerszint alatról kb. 800 méterre a tengerszint fölé kell felmenni.

Amikor közel ért Betfagéhoz és Betániához, az Olajfák hegyénél elküldött tanítványai közül kettőt, és ezt mondta nekik:

„Menjetek a szemben fekvő faluba, és amikor beértek, találtok egy megkötött szamárcsikót, amelyen még nem ült ember: oldjátok el, és vezessétek ide.

Ha pedig valaki megkérdezi tőletek: Miért oldjátok el? - mondjátok ezt: Az Úrnak van szüksége rá.”

Ekkor a küldöttek elmentek, és mindent úgy találtak, ahogyan megmondta nekik.

Miközben eloldották a szamárcsikót, gazdái ezt kérdezték tőlük: „Miért oldjátok el a szamárcsikót?”

Ők így feleltek: „Mert az Úrnak van szüksége rá.”

Azután elvezették azt Jézushoz, felsőruhájukat ráterítették a szamárcsikóra, és felültették rá Jézust.

Amint ment tovább, az emberek az útra terítették felsőruhájukat.

Mikor pedig már közeledett az Olaj-fák hegyének lejtőjéhez, a tanítványok egész sokasága örvendezve fennhangon dicsérni kezdte Istent mindazokért a csodákért, amelyeket láttak, és ezt

kiáltották: „Áldott, a király, aki az Úr nevében jön! A mennyben békesség, és dicsőség a magasságban!”

A sokaságból néhány farizeus ezt mondta neki: „Mester, utasítsd rendre tanítványaidat!”

De ő így válaszolt: „Mondom nektek, ha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani.”

Amikor közelebb ért, és meglátta a várost, megsiratta,

és így szólt: „Bár felismerted volna ezen a napon te is a békességre vezető utat! De most már el van rejtve a szemeid elől.

Jézus Jeruzsálemben számárháton történő dicsőséges bevonulása Zakariás könyve 9.-ik fejezetének prófécijára: *„Örvendj nagyon, Sion leánya, ujjongj, Jeruzsálem leánya! Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas, alázatos, és számaron ül, számarcsikó hátán.”*

A Király egy olyan számarcsikón ül, amelyet még nem törtek be, ezáltal is bemutatta hatalmát a természet felett. Bevonulása során a tanítványok elkezdik énekelni a 118.-ik zsoltárt. Ez egy messiási zsoltár, amelynek a 22.-ik versében található szakasz Jézusra vonatkozó prófécia: *„Az a kő, amelyet az építők megvetettek, az lett a sarokkő. Az ÚRtól lett ez, csodálatos a mi szemünkben.”*

Amikor Salamon a templomot építtette, akkor az összes építőkövet az építkezéstől távol faragták ki. A mai napig látható a kőbánya helye a Mórija hegyen, és be is lehet menni a hatalmas, Jeruzsálem alatt elhelyezkedő, bányába. A bánya végül egy hatalmas völgyé vált, elválasztva Jeruzsálemet a Mórija hegy magasabban fekvő részeitől. A Mórija hegy csúcsát később „golgotának” nevezték el, mert a bányászat nyomán koponya alakúvá vált a hegy teteje. A „golgota” szó jelentése „koponya”.

A történet szerint, amikor a templom építő köveit itt kifaragták, akkor mindegyikre egy jelet véstek, és aztán elküldték a templom építkezésének helyére, ahol aztán mindenféle habarc nélkül illesztették őket a helyükre. Egyetlen kalapácsütés vagy vésőhang sem hallatszódkhatott a templom közelében, ezért már a bányában tökéletesre kellett faragni az építőköveket.

Egyszer megérkezett az építkezésre egy olyan kő, amelyet nem ismertek fel, nem értették, hogy hová kell azt illeszteni, ezért aztán félretették, és azt gondolták, hogy a bányában hibát követtek el. Ezt követően még évekig építették a templomot mire befejezték, és eljött a felavatás ideje. De hiányzott egy kő: az épület alapkőve vagy szegletköve. Az építők üzentek a bányába, hogy készen állnak a felavatásra, de nem találják az alapkövet. A bányából azt üzenték vissza, hogy azt már korábban elküldték. Az építők továbbra sem találták, amíg végül egy fickó a bokrok és a gyom között, ami az évek során benőtte, megtalálta az építők által korábban félredobott alapkövet. Végre elkezdődhetett a felavatási ünnepség.

Eddig a történet... hogy igaz-e vagy sem, nem tudom. De a 118.-ik zsoltárban találhatjuk az utalást erre *„Az a kő, amelyet az építők megvetettek, az lett a sarokkő”*. Jézus a sarokkő, akit a judaista egyházi rendszer építői félredobták, mégis, Jézus szerint, *„én ezen a kösziklán építem fel egyházamat, és a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajta”*.

Tovább haladva a zsoltárban olvassuk: *„Ez az a nap, amelyet az ÚR elrendelt, vigadozzunk és örüljünk ezen!”* Milyen napról van szó? Arról a napról, amelyen Isten a Királyt beiktatja hivatalába. Majd felkiáltások hangzanak: *„Ó URam, segíts meg! Ó URam, adj szerencsét! Áldott, aki az ÚR nevében jön!”* Ez volt hát az a zsoltár, amelyet a tanítványok harsányan énekeltek: *„Áldott, a király, aki az Úr nevében jön! A mennyben békesség, és dicsőség a magasságban!”*

A farizeusok tudták, hogy ez egy Messiást váró ének, és ezért „A sokaságból néhány farizeus ezt mondta neki: „Mester, utasítsd rendre tanítványaidat!” De ő így válaszolt: „Mondom nektek, ha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani.”

Amikor közelebb ért, és meglátta a várost, megsiratta, és így szólt: „Bár felismerted volna ezen a napon te is a békességre vezető utat!

Az Úr napján, amikor örülni és vigadozni kellene, legalább ezen a napon ismernéd fel a békességre vezető utat! Bárcsak tudnád, hogy Isten ezt a napot jelölte ki arra, hogy újból békességet teremtsen az emberekkel! Bárcsak tudnád, hogy Neki kell ezért átadnod az életedet!

De most már el van rejtve a szemeid elől.

Jézus először is a vakságuk miatt sír, és ennek a tragikus következményei miatt:

Mert jönnek majd reád napok, amikor ellenségeid sáncot húznak körülötted, körülzárnak, és mindenfelől szorongatnak; földre tipornak téged és fiaidat, akik benned laknak, és nem hagynak belőled követ kövön, mert nem ismerted fel meglátogatásod idejét.”

Negyven év múlva, K.u. 70-ben Titusz a római sereg élén megtámadta Jeruzsálemet, és egymillió embert ölt meg miközben porig rombolta a várost. A Heródes által épített gyönyörű templom a földdel lett egyenlővé! Jeruzsálem összes gyönyörű és hatalmas műemléke is porrá vált.

Jézus, amint erre a dicső városra tekintett, sírt, mert tudta, hogy az el fog pusztulni a benne lakó emberekkel együtt. Azért történt mindez, mert a város lakói nem ismerték fel meglátogatásuk idejét, az Úr napját. Isten elküldte a Messiást hozzájuk, hogy megváltsa Izráelt, de nem ismerték fel.

E nap előtt Jézus semmiféle Messiássá nyilvánítást nem engedett meg, csak egyes embereknek egyenként fedte fel kilétét, gyakran arra figyelmeztetve őket, hogy senkinek ne mondják el. Ezen a napon viszont elfodja, sőt bátorítja az emberek tömeges megnyilvánulását, ráül a számárra, hogy Zakariás prófeciáját beteljesítse. Ez nap 173.880 nappal a K.e. 445. március 14.-ei rendelet kiadása után érkezett el, amikor ugyanis Ahasvérus király kiadta a rendeletet Jeruzsálem újjáépítésére. Dániel szerint hatvankét hetes és egy hét hetes periódus után, azaz 490 év múlva, vagyis pontosan 173.880 nappal később, K.u. 32. március 6.-án jön el AZ A NAP, amelyet az Úr adott.

De ahelyett, hogy örvendezetek volna, inkább elutasították Őt. Mivel Jézus tudta, hogy megvetik és keresztre feszítik, sírt vakságuk és annak pusztító következményei miatt.

Azután bement a templomba, és kezdte kiűzni az árusokat, ezt mondva nekik: „Meg van írva: És az én házam imádság háza legyen, ti pedig rablók barlangjává tettétek.”

Azt gondolom, hogy ha Jézus ma látogatást tenne egyházában, akkor hatalmas tisztogatást végezne. Venné a megtévesztő leveleket, amelyeket ezek a TV-ben megjelenő evangelisták és gyógyítók írnak, és kettészakítaná őket. Érdekes, hogy az általam kapott levelek közül azokban, amelyek a „Hit” Missziótól, a „Hit” evangelizációtól, a „Hit” stb.-től jönnek, mindig pénz

kéregetnek. Azon tűnődöm, hogy mibe vetik ezek az emberek a hitüket? Ha Isten erejét és munkáját akarják elhozni nektek, miért nincs elég hitük arra, hogy a repülőflottájukat hitben tartsák fenn, és nem az embereknek kiküldött meglepetésküldeményeikkel. „Az én házam imádság háza legyen, ti pedig rablók barlangjává tettétek.”

Szomorú és tragikus, hogy mi mindent tettek és tesznek emberek Jézus Krisztus nevében. Az egyház sötét anyagi oldala, a professzionális csalások – tragikusak és szomorúak.

Istenem, imádkozunk azért, hogy tarts távol minket ettől a csapdától, hogy a saját ambícióink miatt túl messzire menjünk, és pénzügyi nyomást okozzunk azért, mert életben akarunk tartani olyan programokat, amelyeket nem Te adtál. Atyám, köszönjük, hogy bőven megáldottad gyülekezetünket, köszönjük, hogy sokkal többet adtál, és hogy e fölösleg segítségével a világ minden részébe el tudjuk juttatni a Te Igét. Mennyire jó, hogy sohasem kell kérnünk senkitől, és Benned lehet minden bizodalunk. Felismerjük Uram, hogy ez a te munkád, és köszönjük, Uram, hogy sokkal áldottál meg, és ezért nem estünk kísértésbe, hogy mindenféle tisztességtelen módszert használjunk a pénz megszerzéséhez.

Istenem imádkozom azokért, akik ebbe a csapdába estek, hogy szembesítsd őket csalásaikkal és hazugságaikkal, hogy maguk is megláthassák, hogy milyen csalárd utakon járnak, és ehelyett a Beléd vetett bizalom útjára lépjenek.

Ezután naponként tanított a templomban. A főpapok, az írástudók a nép vezetőivel azon voltak, hogy elveszítsék; de még nem találták meg a módját, hogy mit tegyenek vele, mert az egész nép - hallgatva őt - rajongott érte.

Jézus nagy hírnévre tett szert a köznép körében, a vezető emberek viszont a vesztét kívánták.